

Rec del Moré

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.46199

Longitud: 1.65714

UTM Est (X): 387854

UTM Nord (Y): 4590915

Classificació

Número de fitxa 08236 - 84

Àmbit: Patrimoni immoble

Tipologia Jaciment arqueològic

Estil / època: Medieval Modern Contemporani

Segle XII-XX

Estat de conservació Dolent

Notes de conservació: Al no estar en ús es troba molt deteriorat

Protecció Inexistent

Accés Díficil

Ús actual: Sense ús

Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Sant Quintí de Mediona

Autoria de la fitxa Maria Camp; Jordi Piñero

Data de registre de la fitxa: dt., 25/07/2000 - 02:00

Descripció

Rec actualment sec. Consisteix en una canalització excavada a la terra, sense recobriment ni encimentat. Té l'inici en una resclosa rudimentària, feta de còdols, de forma semicircular, situada al riu Mediona. Creua el torrent de Cal Llopart a l'alçada de la cova del Toixó mitjançant canalitzacions d'obra per salvar el desnivell. Passa per davant la finca de cal Llopart i té el final al riu Mediona, a l'alçada de la Tria.

Observacions:

Veure mapa en treball annex

Història

L'existència d'una xarxa de recs és un dels elements més interessants del patrimoni de Sant Quintí. L'origen és difícil de concretar per la manca de referències documentals clares. Tanmateix, sí que podem aportar algunes conclusions fruit dels últims treballs de recerca en el camp de l'arqueologia medieval. En aquest sentit, la xarxa de recs de Sant Quintí s'ha d'inscriure en el context de la conca del Mediona, en la qual hi ha exemples bastant clars, com ara els casos de Terrassola i Lavit (d'origen probablement tardo-antic) o el de La Llacuna (associat clarament a l'època islàmica). En el cas de Sant Quintí la conclusió del medievalista Ramon Martí és que els sistemes hidràulics "indubtablement, són anteriors a l'expansió comtal sobre la vall". És a dir, que el seu origen correspondria a l'època islàmica (segles anys VIII-IX). Aquesta afirmació es basa en el fet que almenys dos recs són documentats a principis del segle XI: el rec de Baix (1021) i el rec de la Noguera (1011). Això indicaria que forçosament degueren ser construïts en una època anterior. La resta de recs de Sant Quintí serien possiblement d'èpoques una mica posteriors, associats al desenvolupament de la molinaria. En definitiva, sembla clar que l'existència d'uns sistemes hidràulics anteriors al repoblament ha estat un element determinant en l'emplaçament del poblament rural i en el mateix origen del nucli de Sant Quintí. El rec del Moré rega un total de 9,14 hectàrees.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, p. 122.

MARTÍ, Ramon: "Sistemes hidràulics i poblament en els límits de la Catalunya Vella: la unitat hidrològica del riu de Bitlles (Anoia/Alt Penedès)", a Congrés d'Arqueologia Medieval Espanyola, Alacant, 1983 (IV CAME, Tom III - 1983), pp. 587-593.

